

Ανυποχώρητα στην πάλη για τα εργατικά δικαιώματα

Μπροστά στη μάχη των εκλογών της 25ης Ιανουαρίου η πολιτική συνεργασία ANΤΑΡΣΥΑ-MAPΣ υπογραμμίζει την αναγκαιότητα ταξικής ανασυγκρότησης και αντεπίθεσης του εργατικού κινήματος. Αγωνιστές του εργατικού κινήματος και υποψήφιοι με την ANΤΑΡΣΥΑ-Μετωπική Αριστερή Συμπόρευση δίνουν τη δική τους άποψη για το στόχο αυτόν και την ανάγκη εκλογικής ενίσχυσης της ανατρεπτικής Αριστεράς.

Αντώνης Σταματόπουλος

Η ANΤΑΡΣΥΑ δεν κάνει «κωλοτούμπες»!

Ο Αντώνης Σταματόπουλος, πρώην πρόεδρος του σωματείου εργαζομένων στο Αττικό Μετρό, υποψήφιος βουλευτής Επικρατείας με το ψηφοδέλτιο της ANΤΑΡΣΥΑ-MAPΣ τονίζει:

Αγωνιστήκαμε επί πέντε χρόνια για να ανατρέψουμε την αντεργατική λαίλαπα, κάναμε απεργίες διαρκείας και σκληρούς αγώνες, δείξαμε έμπρακτα την αλληλεγγύη μας και είμαστε πάντα στην πρώτη γραμμή της μάχης ενάντια στην εκμετάλλευση. Γι' αυτό αρκετοί, όπως κι εγώ, στοχοποιηθήκαμε από το σύστημα αλλά δεν υποκύψαμε. Από την εμπειρία μου στο κίνημα, πιστεύω ότι δε θα αλλάξει τίποτα στο άμεσο μέλλον, όσον αφορά τα εκατομμύρια ανέργους, τους χιλιάδες αστέγους, όλους όσους πλήττονται βάνουσα από τη σκληρή αντεργατική πολιτική που εφαρμόζουν όλες οι κυβερνήσεις μαζί με την ΕΕ, το ΔΝΤ και το κεφάλαιο. Κι ας έρθει στην κυβέρνηση ο ΣΥΡΙΖΑ, που έχει ήδη δώσει τα διαπιστευτήριά του σε όλους πραγματικά μας κυβερνούν.

Η ANΤΑΡΣΥΑ ωστόσο παραμένει πιστή στο οράματά της, στους αγώνες της δίπλα στον κόσμο της εργασίας, ειδικά την επόμενη περίοδο που έρχονται τα πιο δύσκολα. Η ANΤΑΡΣΥΑ με έπεισε να είμαι και πάλι στα ψηφοδέλτιά της, επειδή είναι η Αριστερά που αρνείται τις πολιτικές «κωλοτούμπες», που θα είναι στην πρωτοπορία της εργατικής λαϊκής αντιπολίτευσης, που θα βάζει διαρκώς στο προσκήνιο επιτακτικά την ανάγκη της αντικαπιταλιστικής ανατροπής και το στόχο για μια άλλη ζωή, όπως την οραματίζονται οι εργαζόμενοι, οι άνθρωποι του μόχθου και του μεροκάματου.

Σύλβια Κοιλιάκου

Ορμητήριο ανυπακοής και αγώνα

Η Σύλβια Κοιλάκου, μέλος του Δ.Σ. του Εργατικού Κέντρου Αθήνας και υποψήφια στην Β΄ Αθήνας, σημειώνει:

Στις 25 ψηφίζουμε, στις 26 φεύγει ο Σαμαράς. Θα παραμείνουν όμως τα Μνημόνια, το χρέος, οι «εταίροι» μας και η ΕΕ, οι εργοδοτικές πολιτικές, το 1,5 εκατομμύριο άνεργοι, η γενοκτονία της νεολαίας. Καμία περίοδος χάριτος, δεν μπορεί να υπάρξει στη συνέχιση αυτής της καταστροφής. Η επόμενη μέρα δεν θα κριθεί στη Βουλή, ούτε στη «διαπραγμάτευση» του ΣΥΡΙΖΑ με το κεφάλαιο και την ΕΕ, αλλά στην οργάνωση και αντεπίθεση του κινήματος. Το αντικαπιταλιστικό πρόγραμμα της ΑΝΤΑΡΣΥΑ και το πλαίσιο της συνεργασίας με τη Μετωπική Αριστερή Συμπόρευση, θα γίνει τρομακτικά επίκαιρο, όταν θα τεθεί το δίλημμα: συνέχιση της μνημονιακής βαρβαρότητας ή αντικαπιταλιστική ανατροπή της επίθεσης. Μοίρασμα της φτώχειας, εντός του πλαισίου της ΕΕ και της καπιταλιστικής κερδοφορίας ή ζωή με αξιοπρέπεια κι όχι απλώς επιβίωση.

Γι' αυτό, στις εκλογές κρίνεται και αν θα υπάρξει την επόμενη μέρα στους δρόμους ισχυρή εργατική-λαϊκή αντιπολίτευση που θα ζητήσει πίσω όλα όσα μας έκλεψαν. Γιατί οι ζωτικές εργατικές ανάγκες δεν θα ικανοποιηθούν χωρίς τη σύγκρουση του οργανωμένου λαού με τους ασφυκτικούς μηχανισμούς του διεθνούς κεφαλαίου, την ΕΕ, το καθεστώς της επιτροπείας, χωρίς μονομερή διαγραφή του χρέους.

Δεν υπάρχει αμφιβολία ότι η ηγεσία του ΣΥΡΙΖΑ έχει πλέον εγκατασταθεί στα συστημικά πεδία, δίνοντας καθημερινά πιστοποιητικά ότι θα ακολουθήσει μια αστική διαχείριση. Η εργατική τάξη, οι αγωνιστές, δεν πρέπει να δώσουν νέες «λευκές επιταγές», για «να φύγουν αυτοί» αλλά να παραμείνει η πολιτική τους. Το ΚΚΕ δεν βλέπει τη δυνατότητα της αντεπίθεσης, αρνείται κάθε μετωπική δράση στο κίνημα, ενώ «ξοδεύει» μεγάλο μέρος της παρέμβασής του βάζοντας στο στόχαστρο τους άλλους αριστερούς και τις δυνάμεις της ΑΝΤΑΡΣΥΑ.

Οι αγωνιστές της ΑΝΤΑΡΣΥΑ έχουν πρωτοστατήσει στις κοινωνικές αναμετρήσεις, παλεύουν για την ανασυγκρότηση του κινήματος, την κοινή δράση των μαχόμενων δυνάμεων. Η ενίσχυση της ΑΝΤΑΡΣΥΑ-ΜΑΡΣ, του πιο μαχητικού-αντισυστημικού ρεύματος στην Αριστερά, θα παίξει σημαντικό ρόλο στις μετεκλογικές εξελίξεις, καθώς θα «εγγραφεί» σαν ορμητήριο ανυπακοής και ανυποχώρητου αγώνα.

Δημήτρης Τσίτσανος

Εργατική ταξική αντεπίθεση

Ο Δημήτρης Τσίτσανος, εργαζόμενος στο χώρο του μετάλλου και υποψήφιος στην Β΄ Αθήνας υπογραμμίζει:

Η ψήφος των εργαζομένων, ανέργων και νεολαίας στα ψηφοδέλτια της πολιτικής συνεργασίας ΑΝΤΑΡΣΥΑ-ΜΑΡΣ είναι ψήφος αποφασιστικής εργατικής καταδίκης της ΝΔ, του ΠΑΣΟΚ, ψήφος ενάντια σε όλα τα μνημονιακά «κινήματα», ποτάμια και ναζιστικά παραπόταμα.

Στη νέα ιστορική φάση μετά τις εκλογές το εργατικό κίνημα, όπως όλα δείχνουν, θα έχει απέναντί του μια νέα κυβέρνηση το ίδιο ευάλωτη στις διεκδικήσεις του κεφαλαίου, των δανειστών, της ΕΕ και του ΔΝΤ, κι ακόμα πε, από τις προηγούμενες κυβερνήσεις, στις λαϊκές διεκδικήσεις. Όχι αναμονή, λοιπόν, ούτε ανοχή

και ενσωμάτωση στην αυταπάτη του ΣΥΡΙΖΑ για έναν ταξικό ιστορικό συμβιβασμό.

Εργατική ταξική αντεπίθεση! Για να πάρουμε πίσω τα κλεμμένα, για να γκρεμίσουμε ολόκληρο το αντεργατικό μνημονιακό καθεστώς. Εργατικό μέτωπο ανατροπής για δουλειά, ψωμί, παιδεία, ελευθερία και δημοκρατία! Για ουσιαστικές αυξήσεις σε μισθούς και εισόδημα, για μια αποφασιστική μείωση του χρόνου εργασίας αρχίζοντας από το 7ωρο-5ημερο-35ωρο, για σταθερές σχέσεις εργασίας, εργατικό έλεγχο και νέες συνδικαλιστικές συλλογικές ελευθερίες. Έτσι και όχι με συνθήματα θα ανοίξει ο δρόμος για μια εργατική αντικαπιταλιστική ανατροπή, για μια Ελλάδα έξω από ΕΕ, ΔΝΤ και ΝΑΤΟ, πιο κοντά στον στρατηγικό στόχο της επανάστασης και του νέου κομμουνισμού.

Σταύρος Μανίκας

Μοναδική ελπίδα για τον φτωχοποιημένο λαό

Ο Σταύρος Μανίκας, συνδικαλιστής στην ΕΘΕΛ και υποψήφιος στην Β΄ Πειραιά, δηλώνει:

Στις εκλογές που έρχονται ο λαός καλείται όχι μόνο να αντιδράσει, να τιμωρήσει και να στείλει στα αζήτητα της ιστορίας το μαύρο μέτωπο ΕΕ-ΕΚΤ-ΔΝΤ μαζί και τα κόμματα και τις κυβερνήσεις που στήριξαν τις επιλογές του κεφαλαίου και τον οδήγησαν στη φτώχεια και την εξαθλίωση, αλλά και να βάλει τις προϋποθέσεις για να ενισχυθούν οι τάσεις χειραφέτησης σε σχέση με τις τάσεις υποταγής που υπάρχουν στην κοινωνία και να αποκτήσουν ηγεμονικό ρόλο μέσα σ' αυτή. Καλείται να απομονώσει το μακρύ βρομικό χέρι των καπιταλιστών, την εγκληματική συμμορία του ναζιστικού μορφώματος της Χρυσής Αυγής.

Με δεδομένη τη στροφή της πρώην ριζοσπαστικής Αριστεράς προς το νεοφιλελευθερισμό, είναι προφανές πως η μοναδική ελπίδα για τον φτωχοποιημένο λαό είναι η ενίσχυση του μετώπου ΑΝΤΑΡΣΥΑ-ΜΑΡΣ για να μπορέσει να αντιπαρατάξει απέναντι στον καπιταλιστικό κανιβαλισμό την εργατική, την ταξική πάλη. Το μέτωπο με αιχμές τη διαγραφή του χρέους, την έξοδο από την ΕΕ, την εθνικοποίηση των τραπεζών και επιχειρήσεων στρατηγικής σημασίας με εργατικό έλεγχο κ.λπ. με τη σειρά του θα συμβάλλει στην ανάταση του μαζικού, μαχητικού εργατικού κινήματος. Κι εκεί είναι το στοίχημα της επόμενης μέρας. Η προσπάθεια να αποκτήσει γερά πόδια το νέο εργατικό κίνημα για να μπορέσει να μετατρέψει τους οικονομικούς αγώνες σε πολιτικούς, να συντονίσει τις επαναστατικές εργατικές δυνάμεις και να οργανώσει τις δομές της λαϊκής και εργατικής εξουσίας επιβάλλοντας τις θέσεις της και όχι διεκδικώντας ψίχουλα από την αστική εξουσία.

Πηγή: ΠΡΙΝ